

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 8 декември 2022 г.
(OR. en)

15838/22

Междуетноститутуционално досие:
2022/0412(NLE)

AELE 45
EEE 42
N 72
ISL 36
FL 32
MI 924
EF 371
ECOFIN 1301

ПРИДРУЖИТЕЛНО ПИСМО

От:	Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-жа Martine DEPREZ, директор
Дата на получаване:	8 декември 2022 г.
До:	Г-жа Thérèse BLANCHET, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз
№ док. Ком.:	COM(2022) 706 final
Относно:	Предложение за РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на Съвместния комитет на ЕИП във връзка с изменението на приложение IX (Финансови услуги) към Споразумението за ЕИП (Централен депозитар на ценни книжа — Лихтенщайн)

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2022) 706 final.

Приложение: COM(2022) 706 final

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 8.12.2022 г.
COM(2022) 706 final

2022/0412 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

**относно позицията, която трябва да се приеме от името на Европейския съюз в
рамките на Съвместния комитет на ЕИП във връзка с изменението на
приложение IX (Финансови услуги) към Споразумението за ЕИП**

(Централен депозитар на ценни книжа — Лихтенщайн)

(текст от значение за ЕИП)

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. ПРЕДМЕТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Настоящото предложение се отнася до решението за установяване на позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Съвместния комитет на ЕИП във връзка с предвиденото приемане на решението на Съвместния комитет за изменение на приложение IX (Финансови услуги) към Споразумението за ЕИП

2. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

2.1. Споразумението за ЕИП

Споразумението за Европейското икономическо пространство („Споразумението за ЕИП“) гарантира равни права и задължения в рамките на вътрешния пазар за гражданите и икономическите оператори в ЕИП. В него се предвижда включването на законодателството на ЕС, обхващащо четирите свободи, в тридесетте държави от ЕИП, включващи държавите — членки на ЕС, Норвегия, Исландия и Лихтенщайн. Освен това Споразумението за ЕИП обхваща сътрудничеството в други важни области, като научноизследователската и развойната дейност, образованието, социалната политика, околната среда, защитата на потребителите, туризма и културата, наричани заедно „съпътстващи и хоризонтални“ политики. Споразумението за ЕИП влезе в сила на 1 януари 1994 г. Съюзът заедно със своите държави членки е страна по Споразумението.

2.2. Съвместен комитет на ЕИП

Съвместният комитет на ЕИП отговаря за управлението на Споразумението за ЕИП. Той е форум за обмен на мнения, свързани с функционирането на Споразумението за ЕИП. Неговите решения се вземат с консенсус и са задължителни за страните. Отговорност за координиране от страна на ЕС на въпросите, свързани с ЕИП, носи генералният секретар на Европейската комисия.

2.3. Предвиденият акт на Съвместния комитет на ЕИП

Очаква се Съвместният комитет на ЕИП да приеме решението на Съвместния комитет на ЕИП („предвидения акт“) във връзка с изменението на приложение IX (Финансови услуги) към Споразумението за ЕИП.

Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за подобряване на сетълмента на ценни книжа в Европейския съюз и за централните депозитари на ценни книжа, както и за изменение на директиви 98/26/ЕО и 2014/65/ЕС и Регламент (ЕС) № 236/2012¹ бе включен в Споразумението за ЕИП с Решение № 18/2019 на Съвместния комитет на ЕИП от 8 февруари 2019 г.² и е посочен в точка 31бе от приложение IX към Споразумението за ЕИП.

С адаптация в) в точка 31бе от приложение IX към Споразумението за ЕИП на Лихтенщайн се предоставя дерогация, която да позволи на централните депозитари на ценни книжа (ЦДЦК) от трети държави, които вече предоставят услугите, посочени в член 25, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 909/2014, на финансови посредници в Лихтенщайн или които вече са създали клон в Лихтенщайн, да продължат да предоставят такива услуги за срок не по-дълъг от пет години след датата на влизане в сила на Решение № 18/2019 на Съвместния комитет на ЕИП от 8 февруари 2019 г.

¹ ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 1.

² ОВ L 60, 28.2.2019 г., стр. 31.

Целта на предвидения акт е да се удължи, по искане на Лихтенщайн, дерогацията, посочена в точка 31бе, буква в) от приложение IX към Споразумението за ЕИП, след 8 февруари 2024 г., за срок не по-дълъг от 7 години от датата на влизане в сила на решението на Съвместния комитет на ЕИП [предвидено за февруари 2023 г.]. Поради това предвиденият акт ще позволи на ЦДЦК от трети държави, които вече предоставят услугите, посочени в член 25, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 909/2014, на финансови посредници в Лихтенщайн или които вече са създали клон в Лихтенщайн, да продължат да предоставят такива услуги за срок не по-дълъг от седем години след датата на влизане в сила на предвидения акт. Въпреки това в проекта на предложение също така се уточнява, че адаптация в) в точка 31бе от приложение IX към Споразумението за ЕИП се преразглежда, ако през този период бъде изменен член 25 или член 69 от Регламент (ЕС) № 909/2014.

Предвиденият акт ще бъде обвързващ за страните в съответствие с членове 103 и 104 от Споразумението за ЕИП.

2.4. Други елементи

Подробно разяснение на отделните разпоредби на предложението

Положението на Лихтенщайн (адаптация 3, буква в)

Лихтенщайн и Швейцария са свързани с плътна мрежа от договори, включително по-специално Договора за митнически съюз от 1923 г. и Валутния договор от 1980 г., съгласно който Лихтенщайн (вече използващ швейцарския франк като официална парична единица от 1921 г.) се включва във валутната зона на Швейцария. В сектора на финансовите услуги Валутният договор предвижда прякото прилагане на някои швейцарски правни и административни правила (вж. приложенията към Валутния договор). В резултат на това някои финансови посредници (например банки, инвестиционни дружества) трябва да отговарят на изискванията за докладване на Швейцарската национална банка (ШНБ), за да може тя да провежда парична политика. В исторически план общата икономическа и валутна зона доведе до силни икономически връзки между двете страни, които продължиха да съществуват след присъединяването на Лихтенщайн към Споразумението за ЕИП.

Поради тези причини финансовият пазар на Лихтенщайн е напълно интегриран в инфраструктурата на финансовите пазари в Швейцария и разчита в голяма степен на тях. Всяко промяна на настоящата уредба може да доведе до предизвикателства за участниците на финансовите пазари в Лихтенщайн. Поради това в адаптация 3, буква в) се предвижда, че на централните депозитари на ценни книжа на трети държави, които вече предоставят услуги, посочени в член 25, параграф 2 от Регламента за ЦДЦК, на финансови посредници в Лихтенщайн или които вече са създали клон в Лихтенщайн, може да бъде разрешено да продължат да предоставят услугите, посочени в член 25, параграф 2, за срок, не по-дълъг от 7 години след датата на влизане в сила на приложения проект на решение на Съвместния комитет на ЕИП. Въпреки това в проекта на предложение също така се уточнява, че адаптация в) в точка 31бе от приложение IX към Споразумението за ЕИП се преразглежда, ако през този период бъде изменен член 25 или член 69 от Регламент (ЕС) № 909/2014.

3. Позиция, която да трябва да се заеме от името на Съюза

Комисията представя проекта на решение на Съвместния комитет на ЕИП, посочен в приложението, пред Съвета, който да го приеме като позиция на Съюза. След като бъде

приета, позицията следва да бъде представена пред Съвместния комитет на ЕИП възможно най-скоро.

Приложеният в приложението проект на решение на Съвместния комитет на ЕИП ще позволи на ЦДЦК от трети държави, които вече предоставят услугите, посочени в член 25, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 909/2014, на финансови посредници в Лихтенщайн или които вече са създали клон в Лихтенщайн, да продължат да предоставят такива услуги за срок не по-дълъг от седем години след датата на влизане в сила на настоящото решение. Той надхвърля това, което може да се счита за чисто техническо адаптиране по смисъла на Регламент № 2894/94 на Съвета. Поради това позицията на Съюза следва да бъде установена от Съвета.

4. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ

4.1. Процесуалноправно основание

4.1.1. Принципи

В член 218, параграф 9 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) се предвижда приемането на решения за установяване на „позициите, които трябва да се заемат от името на Съюза в рамките на орган, създаден със споразумение, когато този орган има за задача да приема актове с правно действие, с изключение на актовете за допълнение или изменение на институционалната рамка на споразумението“.

Понятието „актове с правно действие“ включва актове с правно действие по силата на нормите на международното право, които уреждат съответния орган. То включва и инструменти, които нямат задължителен характер съгласно международното право, но са „годни да окажат съществено въздействие върху съдържанието на приеманата от законодателя на Съюза нормативна уредба“³.

4.1.2. Приложение в конкретния случай

Съвместният комитет на ЕИП е орган, създаден със споразумение, а именно Споразумението за ЕИП. Актът, който Съвместният комитет на ЕИП има за задача да приеме, представлява акт с правно действие. Предвиденият акт ще бъде задължителен по силата на международното право в съответствие с членове 103 и 104 от Споразумението за ЕИП.

Предвиденият акт не допълва, нито изменя институционалната рамка на Споразумението. Поради това процесуалноправното основание за предложеното решение е член 218, параграф 9 от ДФЕС във връзка с член 1, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2894/94 на Съвета относно условията за прилагане на Споразумението за Европейското икономическо пространство.

4.2. Материалноправно основание

4.2.1. Принципи

Материалноправното основание за решение съгласно член 218, параграф 9 от ДФЕС във връзка с член 1, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2894/94 на Съвета зависи преди всичко от материалноправното основание на правния акт на ЕС, който следва да бъде включен в Споразумението за ЕИП.

³ Решение на Съда на Европейския съюз от 7 октомври 2014 г., Германия/Съвет, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, т. 61—64.

Ако предвиденият акт преследва две цели или се състои от две части и ако едната от целите или частите може да се определи като основна, докато другата е само акцесорна, решението съгласно член 218, параграф 9 от ДФЕС трябва да се основава на едно-единствено материалноправно основание, а именно на това, което се изисква от основната или преобладаващата цел или част.

4.2.2. Приложение в конкретния случай

Тъй като предвиденият акт се отнася до включването на Регламент (ЕС) № 909/2014 в Споразумението за ЕИП, и по-специално до изменението на адаптация в) в точка 31бе от приложение IX към Споразумението за ЕИП, е целесъобразно настоящото решение на Съвета да се основава на същото материалноправно основание като Регламент (ЕС) № 909/2014. Поради това материалноправното основание за предложеното решение е член 114 от ДФЕС.

4.3. Заключение

Правното основание за предложеното решение следва да бъде член 114 от ДФЕС във връзка с член 218, параграф 9 от ДФЕС и член 1, параграф 3 от Регламент № 2894/94 на Съвета относно условията за прилагане на Споразумението за ЕИП.

5. ПУБЛИКУВАНЕ НА ПРЕДВИДЕНИЯ АКТ

Тъй като с акта на Съвместния комитет на ЕИП ще се измени приложение IX (Финансови услуги) към Споразумението, целесъобразно е той да бъде публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз* след приемането му.

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно позицията, която трябва да се приеме от името на Европейския съюз в рамките на Съвместния комитет на ЕИП във връзка с изменението на приложение IX (Финансови услуги) към Споразумението за ЕИП

(Централен депозитар на ценни книжа — Лихтенщайн)

(текст от значение за ЕИП)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 във връзка с член 218, параграф 9 от него,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 2894/94 на Съвета от 28 ноември 1994 г. относно условията за прилагане на Споразумението за Европейското икономическо пространство⁴, и по-специално член 1, параграф 3 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) Споразумението за Европейското икономическо пространство⁵ („Споразумението за ЕИП“) влезе в сила на 1 януари 1994 г.
- (2) В съответствие с член 98 от Споразумението за ЕИП Съвместният комитет на ЕИП може да реши да измени, *inter alia*, приложение IX (Финансови услуги) към Споразумението за ЕИП.
- (3) Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета⁶ бе включен в Споразумението за ЕИП с Решение № 18/2019 на Съвместния комитет на ЕИП от 8 февруари 2019 г.⁷ и е посочен в точка 31бе от приложение IX към Споразумението за ЕИП.
- (4) С адаптация в) в точка 31бе от приложение IX към Споразумението за ЕИП на Лихтенщайн се предоставя дерогация, която да позволи на централните депозитари на ценни книжа от трети държави, които вече предоставят услугите, посочени в член 25, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 909/2014, на финансови посредници в Лихтенщайн или които вече са създали клон в Лихтенщайн, да

⁴ ОВ L 305, 30.11.1994 г., стр. 6.

⁵ ОВ L 1, 3.1.1994 г., стр. 3.

⁶ Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за подобряване на сетълмента на ценни книжа в Европейския съюз и за централните депозитари на ценни книжа, както и за изменение на директиви 98/26/ЕО и 2014/65/ЕС и Регламент (ЕС) № 236/2012 (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 1).

⁷ ОВ L 60, 28.2.2019 г., стр. 31.

продължат да предоставят услугите, посочени в член 25, параграф 2 за срок не по-дълъг от пет години след датата на влизане в сила на Решение № 18/2019 на Съвместния комитет на ЕИП от 8 февруари 2019 г.

- (5) На 2 ноември 2022 г. Лихтенщайн подаде искане за удължаване на срока на дерогацията, посочена в съображение 4, след 8 февруари 2024 г. за срок не по-дълъг от седем години.
- (6) Поради това приложение IX (Финансови услуги) към Споразумението за ЕИП следва да бъде изменено така, че да се позволи на централните депозитари на ценни книжа от трети държави, които вече предоставят услугите, посочени в член 25, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 909/2014, на финансови посредници в Лихтенщайн или които вече са създали клон в Лихтенщайн, да продължат да предоставят такива услуги за срок не по-дълъг от седем години след датата на влизане в сила на приложения проект на решение. Въпреки това в проекта на предложение също така се уточнява, че адаптация в) в точка 31бе от приложение IX към Споразумението за ЕИП се преразглежда, ако през този период бъде изменен член 25 или член 69 от Регламент (ЕС) № 909/2014.
- (7) С оглед на това позицията на Съюза в рамките на Съвместния комитет на ЕИП следва да се основава на приложения проект на решение,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Съвместния комитет на ЕИП във връзка с предложеното изменение на приложение IX (Финансови услуги) към Споразумението за ЕИП, се основава на проекта на решение на Съвместния комитет на ЕИП, приложен към настоящото решение.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на [...] година.

*За Съвета
Председател*